

La Generalitat estudia la creació d'un programa d'identificació genètica per a trobar nadons robats

written by Redacció Unilateral | 10 de febrer de 2021

La Comissió per la desaparició forçada de menors, coordinada pel Departament de Justícia i amb la participació dels departaments de Salut i d'Interior, planteja al Govern la creació d'un programa d'identificació genètica per resoldre casos de nadons robats.

La proposta passa per confeccionar una base de dades amb l'ADN de persones adultes amb sospites d'haver estat sostretes de les seves mares biològiques i una altra base de dades amb els perfils genètics de possibles mares i familiars víctimes de robatoris de nadons. Els encreuaments genètics permetran la identificació de la persona cercada.

L'estratègia inclourà una campanya informativa i de difusió per aconseguir el màxim nombre de mostres genètiques possibles. El programa d'identificació és un dels punts del pla d'accions que la Comissió ha presentat aquesta setmana al Govern. Aquest grup de treball ha estat treballant durant un any per elaborar una proposta d'estratègia per a l'esclariment dels fets, la reparació de les víctimes i la imputació de responsabilitats en els casos dels nadons robats.

El Govern estudiarà el document i, si ho considera, podria implementar un programa i dotar-lo de recursos econòmics i de personal. El pla d'accions inclou també la creació d'un registre o base de dades amb nadons i familiars de víctimes de les sostraccions, on hi apareixeria tota la informació relativa a les circumstàncies de la desaparició que puguin ser

utilitzades per resoldre els casos.

L'estratègia, en el mateix sentit, preveu una recollida de dades i informació d' expedients, arxius de maternitats i centres mèdics presumptament implicats, registres civils, jutjats de pau, esglésies, presons, arxius judicials i fons històrics i biblioteques. El document també aposta per promoure davant els organismes, administracions i poders públics competents les investigacions en tràmit i obrir-ne d'ofici de noves.

El grup de treball també planteja la creació d'una oficina especialitzada per atendre i orientar les víctimes, amb la creació d'un Portal de Transparència, Restauració i Aportació de Dades. En la mateixa línia, proposa formar professionals i crear un grup especialitzat per preparar possibles retrobaments.

Els primers casos de nadons robats es produeixen a les acaballes de la Guerra, com a mètode de repressió del règim franquista contra les dones republicanes empresonades i exiliades. Els fills en edat primerenca eren sostrets de les seves mares biològiques i ingressats en institucions d'acollida estatals amb la finalitat de lliurar-los a famílies afins al règim. Cap als anys 50, la sostracció de menors es converteix en un negoci amb la justificació ideològica i moral del nacionalcatolicisme. Les víctimes eren mares solteres, mares menors d'edat, prostitutes o dones sense recursos. Als anys 80 i primers 90, el fenomen persisteix com un negoci amb una xarxa criminal de professionals consolidada amb pediatres, maternitats i religiosos.

Segons l'Observatori de les Desaparicions Forçades de Menors, hi ha 400 denúncies de particulars presentades entre el 2010 i el 2014. La mateixa font, però, calcula en desenes de milers els casos de nadons robats a tot l'Estat, tot i que no existeix cap càlcul fiable sobre l'abast del fenomen a Catalunya. La major part dels casos ja han prescrit. La

majoria de denúncies queden arxivades per la dificultat d'identificar els suposats responsables dels fets.